

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 8 (974)

Reede, 29. veebruar 1980

XXXI aastakäik

PARTEIKOMITEES

* 20. veebruari istungil võeti vastu NLKP liikmeiks majandusteaduskonna vaneminsener Aare Renzer, keemiataaduskonna üliõpilane Ludmilla Lipp, majandusteaduskonna nooremteadur Donald Liib, elektroenergeetikateaduskonna üliõpilane Aleksander Babiš. NLKP liikmekandidaatideks võeti energeetikateaduskonna üliõpilane Sergei Kalinišenko, majandusteaduskonna üliõpilane Kaie Niglas, elektroautomaatikateaduskonna üliõpilane Andres Allikmäe, ehitusteaduskonna üliõpilane Aleksander Klauson ja mehaanikateaduskonna üliõpilane Jüri Vips.

* E. Uus ja H. Eesmaa tegid ettekande parteikomitee otsuste täitmisest ühiselamute heaolus, korras, valveteenistuses ja olmetingimuste parandamises. Parteikomitee võttis vastu asjakohase otsuse.

* Arutati valmisolekut valimisteks.

* I. Saranik informeeris rahvakontrolli peagrupi tööst.

Määrus ja meie

TEADUS

79

21. veebruaril kuulas instituudi nõukogu teadusprorektor prof. H. Lepiksoni aruannet teadustööst 1979. aastal. Märkida, et aruande-aastal oli teadustöö organisatsioonilisel põhjalolepanu pööratud NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu 1979. a. määruses «Kõrgkooli edasiarendamiseks ja spetsialistide ettevalmistuse kvaliteedi tõstmiseks» toodud ülesannete täitmisele.

Teaduslikuks uurimistööks kulutati 3211,6 tuhat rubla (1978 — 3214,6). Lepinguliste uurimistööde kulud olid 2660,0 tuhat rubla (1978 — 2680,97) ja riigieelarveliste uurimistööde maht 551,6 tuhat rubla (1978 — 533,3).

Teaduslikust tööst võttis osa 575 õppejõudu ehk 91,0% instituudi õppejõududest. Lisaks tegeles uurimistööga 175 probleemilaborite töötajat (1978 — 162), 420 TU sektori ja tootmis-harulaborite töötajat (1978 — 442), 91 aspiranti, 349 inimest õppeabipersonalist (1978 — 398) ning 943 üliõpilast (1978 — 918). Kokku osales uurimistöö 2553 inimest.

Põhiosa teadusliku uurimistöö teemadest kuulus 1976. a. kinnitatud uurimissuundadesse — 187 teemast 158, s.o. 84,5%.

Tähtsamate teemade plaani (NSVL ja Eesti NSV valitsuste määrused, ENSV majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklik plaan, NSVL Teaduse ja Tehnika Komitee programmid, NSVL TA koordineerimisplaanid, NSVL ministriumide koordineerimisplaanid, ENSV TA koordineerimisplaanid) alusel täideti instituudis 121 teemat, mis moodustab 86,0% teemaatilise plaani teemade üldarvust. Üldkulutused tähtsamate teemade täitmiseks moodustasid 2987,7 tuhat rubla, s.o. 93,0% uurimistööde üldkulutustest. Teemaatilise plaani kuuluvate teemade arv oli 142. Teemaatilisest plaanist osavõtjate arv oli 942 inimest.

Lepinguliste uurimistööde maht koos konstrueerimis-eksperimentaalosakonnaga oli 3300,2 tuhat rubla (1978 — 2995,3). Suurim lepinguliste uurimistööde maht oli keemia-teaduskonnas — 538,1 tuhat

rubla. Ühe täitmisel oleva lepingu keskmine aastamaksumus oli 18,9 tuhat rubla. Lepinguliste uurimistööde täitmisest võttis osa kokku 2090 töötajat, neist 348 õppejõudu (1978 — 389) ehk 57,4% kõigist õppejõududest, kes osalesid teadustöös (1978 — 65,1%) ja 943 üliõpilast (1978 — 918). Lepinguliste tööde maht ühe õppejõu kohta oli 8,9 tuhat rubla (1978 — 7,7). Suurim oli see näitaja keemia-teaduskonnas — 13,4 tuhat rubla.

1979. a. sõlmiti uurimisasutuste ja tööstusettevõtetega 14 uut koostöölepingut. Kokku oli 1979. aastal käigus 51 koostöölepingut (1978 — 45).

Rahvamajanduses juurutati 35 uurimistöö tulemused (1978 — 42). Juurutavate ettevõtete poolt dokumentaalselt kinnitatud majanduslik efekt oli 10278,2 tuhat rubla (1978 — 9002,4 tuhat rubla), s.o. eelmise aastaga võrreldes 114%. Instituudi kulutused teadustööle moodustasid 3211,6 rubla. Uurimistööde tulemuste juurutamisest saadav tulu ületab kulutused 3,2 korda.

Suurima majandusliku efekti andis ehitusteaduskond (5353,0 tuhat rubla). Instituudi teaduslaborite tulemuste juurutamine andis 6374,3 tuhat rubla majandusliku efekti, s.o. 62,0% instituudi üldisest efektist. Suurimat efekti andsid ehitusmaterjalide probleemlabor (2397,0 tuhat rubla) ja sanitaartehnika probleemlabor (1786,0 tuhat rubla).

1979. a. doktoriväitekirju ei kaitsitud. Kaitsmiseks esitas oma väitekirja dots. A. Köstner. Kandidaativäitekirju kaitses 18 instituudi töötajat, sealhulgas 6 õppejõudu (1978. a. vastavalt 12 ja 9). Teaduskraadi või kutset omab 68,7% instituudi õppejõududest.

Aspirante oli instituudis 1979. a. lõpuks 91, neist statsionaarseid 64. Aspirantuuri lõpetas 25 aspiranti, neist üks kaitses väitekirja tähtajaks, 17 lõpetajat (72%) esitasid väitekirja kateedrile läbivaatamiseks ja said positiivse hinnangu.

Järg 2. lk

PARIMAD ÕPPURID

Instituudi nõukogus 21. veebruaril otsustati jätkata V. I. Lenini nimelise stipendiumi maksmist järgmistele üliõpilastele.

OLEV LIIK — elektroenergeetikateaduskonna V kursuse.

KALEV MÄGI — elektroautomaatikateaduskonna V kursuse.

TÖNU KOPPEL — mehaanikateaduskonna IV kursuse.

SERGEI VALGUR — ehitusteaduskonna V kursuse.

URMAS JÄÄTMA — keemia-teaduskonna III kursuse.

LEA ELMIK — majandusteaduskonna IV kursuse.

SIIRI KALDAMÄE — majandusteaduskonna IV kursuse.

Otsustati jätkata nimeliste stipendiumide maksmist järgmistele üliõpilastele.

BENJAMIN VOLOŽ — elektroautomaatikateaduskonna IV

kursuse, E. Lenzi nimeline stipendium.

JAAN TAMM — mehaanikateaduskonna V kursuse, H. Pöögelmanni nimeline stipendium.

RAIMO JAAKSOO — ehitusteaduskonna V kursuse, J. Lauristini nimeline stipendium.

AHTO KAAS — ehitusteaduskonna V kursuse, NSV Liidu Ametiühingute nimeline stipendium.

PEETER-EGIL LOMP — keemiataaduskonna IV kursuse, J. Anveldi nimeline stipendium.

KAIE NIGLAS — majandusteaduskonna V kursuse, J. Lauristini nimeline stipendium.

Otsustati määrata nimeline stipendium järgmistele üliõpilastele.

ANDREI KAZAKOV — elektroenergeetikateaduskonna II kursuse, V. Kingissepa nimeline stipendium.

PRIIT KASEPALU — majandusteaduskonna IV kursuse, J. Anveldi nimeline stipendium.

ESIRINNAS, KUID...

Oppeedukus talvisel sessioonil oli 95,0%. Endiselt püsib teaduskond TPI-s esirinnas (I — keemia 95,5%), kuid võrreldes eelmise sügissemestriga on tulemused langenud — tollane õppeedukus 97,8%. Kõige madalam on õppeedukus II kursusel — 84,6%, kõik teised kursused aga ületavad teaduskonna keskmise. Nõrgimad õpperühmad: TE-31, TM-31, TR-31. Eriti raskeid olid kõrgema matemaatika eksamid. Ilmselt on raske paari päevaga kogu teooriat omandada, kontrolltöös peaksid lisaks ülesannetele olema ka teooriaküsimused, kuigi mitte nii põhjalikult kui eksamil.

Majandusteaduskonna komsomolibüroo liige
JUHAN TEDER

▲ Pühapäeval, 24. veebruaril toimusid Eesti NSV Ülemnõukogu ja kohalike nõukogude valimised. Sven Arbeti fotoläätis on tabanud hetke valimisjätkuskonnast, kus hääletasid meie üliõpilased.

KES KUS MIS

KÕRGGKOOLIDE KOMSOMOLI SEMINAR

toimus sel nädalal Viitnäl. Meie komsomolikomitee esindas 10-liikmeline sekretäride ja aktivistide esindus. Kuulati A. Greeni, K. Oja ja E. Bekkeri jt. ühiskonnategelaste ettekandeid, vahetati kogemusi, saadi uusi tutvusi ja muljeid. Seminari organiseeris ELKNO Keskkomitee üliõpilasosakond juhataja H. Soovaga eesotsas.

FILMIKLUBIS

kuulati teisipäeval Veste Paasi vestlust eesti filmi ajaloost, vaadati Rein Marani filmi «Laanetaguse suvi» ja kohtuti autoriga.

LASTELE

näidati eile, neljapäeval, 28. veebruaril multifilme.

TEATRIKLUBI

võttis kolmapäeval semestri lõpplaani vastu ja kõneles taiduskonkursist.

KOHTUTI JAAN KROSSIGA

27. veebruaril toimus kirjanduslik-kultuuriline kohtumine Jaan Krossiga. Sõna võttis ka Voldemar Müller. Esinesid lavakunsti kateedri II kursuse tudengid Karl Aderi juhendamisel.

KUJUTAVA KUNSTI RAHVAKOOLIS

oli eile lektor Lehti Viirjoja loeng «Talupoeg eesti kunstis».

MATKAKLUBI

eilsel üritusel rääkis dotsent Eeli Tiigimägi viienda kategooria jalgsimatkast Altaisse.

NAISTEPÄEVAPIDU

on 7. märtsil Glehni lossis. Aigus kell 19. Mängib-laulab «Kroon». Riietus vastavalt võimalusele. Kutses teaduskondade a/u büroodes.

Me võrdleme sageli Lenini õpetust majaka valgusega ja mõtleme võib-olla liiga harva järele selle üle, millist konkreetset sisu see poeetiline metafoor meist igapäevaseks sisaldab.

Majakas võib valgustada laevale teed õigele eesmärgile läbi takistava rüüsi, üle ohtlike madalike. Mulle tundub, et sellises olukorras kiirgab majakas tüüriaparatuuride juures seisvatele mitte üksnes valgust, vaid ka kindlust. Kui mul kahjuks ikka veel mõnikord tuleb oma tööpölvil võidelda ennastääd pealiskaudsuse ja laisa tardumusega ning väsimus kipub peale tulema, siis saan kindluse tagasi, pöördudes Lenini väsimatult loova mõtte poole.

Majaka valgus ei lõpe kunagi. Kuskiil seal, kus lõpeb see, mida me juba teame, ja algab, mida me veel ei tea, sulab majaka valgus ühte uue päeva valgusega. Lenini tööd paneb mind ikka veel väsimatuma tema oskus hoiduda tardunud tõekest, tema võime asetada küsimusi lahitse, igavesti töötavate süsteemidena, mida üha uue konkreetse elulise materjaliga täites näib nõrkevat isegi väsimatu AEG.

JUHAN KAHK

Lenin on XX sajandi suurim ajalooline kuju. Tema seisid murranguliste sündmuste eesotsas, mille tulemused annavad tänapäeva maailmale tema palge.

Praegusaegses sotsialistlikult korraldatud ühiskonnas on Lenin keskne autoriteet, mille ümber ühiskond peab koonduma ja mis peab teda koos hoidma. Ühiskond ühendava väimse autoriteediga on kui kaptenita laev ulgumerel. Sellepärast peabki Lenini õpetus olema meile määrav ja puutumat.

HARALD KERES

Olin 14-aastane, kui esimest korda kuulsin Lenini. Temast rääkisid siis kõik. Ühed usu ja veendumusega, et tema teab ja näitab õige tee, kuidas kaotada vaesus, viletsus ja ülekohtus maa pealt ning muuta elu rõõmsaks ja õnnelikuks kõigile. Teised rääkisid temast vihkamisega ja levitasid laimavaid kuulujutte. See oli suure murrangu aasta. Keegi ei saanud jääda üksikuteks. Seisti ajaloolisel teelahkmel, kas minna vasakule või paremale. Ka mina, vaatamata oma noorusele, otsisin erutatult tõe ja õiget teed. Kõik, kes tahtsid võidelda uue ja parema ühiskonna eest, inimesoo kaunimate ideaalide eest, asusid teele, mida näitas Lenin. Ta hoiatas, et see tee pole kerge, et uue kommunistliku ühiskonna ehitamine on raskem kui vana lammutamine. Aga ta õpetas ka, et raskusi ei tohi karta, neid peab võitma. Sellele teele asusin kindlalt ja tagasipöördumatult ka mina. Lenini õppetundidele täna mõeldes pean aga eeskujuna kõige olulisemaks tema kartmatust tõe ees, valmisolekut raskeid probleeme ja kriitilisi olukordi kainele ja avameelsele analüüsida ning teha sellest vajalikke praktilisi järeldusi. Lenin on olnud mulle mitte ainult targaks teehühiks, vaid ka inimesena aususe, õigluse ja humaansuse kehastuseks. Nende omadusteta aga ei kujuta ma ette kommunisti.

OLGA LAURISTIN

Raamatust «Majaka valgus», Tallinn, 1977.

(Algus 1. lk.)
Instituudi õppejõudude ja teadustöötajate publikatsiooni arv on viimastel aastatel stabiliseerunud. 1979. a. ilmus 1046 publikatsiooni mahuga 1010,24 trükipoognat. Suurenes trükiste arv ehitusteaduskonnas, üldtehnilises teaduskonnas ja ühiskonnateaduste teaduskonnas. Eelmise aastaga võrreldes vähem trükiseid ilmus elektroenergeetikateaduskonnas, mehaanikateaduskonnas ja keemiateaduskonnas. Monograafiaid anti välja 8. Õpikuid, õppevahendeid ja õppemetoodilisi materjale ilmus 92 nimetust, millest ligi veerand olid koostanud üldteoreetiliste õppeainete teaduskonna õppejõud.

Teadusartikleid publikatsioonides (1978. — 761). Teadusartikleid arv kasvas ehitusteaduskonnas (1978. — 82, 1979. — 139) ja ühiskonnateaduste teaduskonnas (93, 153), märgatavalt langes aga elektroenergeetikateaduskonnas (105, 50), mehaanikateaduskonnas (79, 55) ja keemiateaduskonnas (133, 108).

Avaldatud teadusartikleid arv ühe õppejõu kohta püsis kolmandat aastat samal tasemel — 1,3. Produktiivsemaks osutus ühiskonnateaduste teaduskond 2,4 artikliga õppejõu kohta. Hea oli see näitaja ka ehitusteaduskonnas ja keemiateaduskonnas (mõlemas 2,3). Tunduvalt alla instituudi keskmist jäi ühe õppejõu kohta avaldatud teadusartikleid arv elektroenergeetikateaduskonnas (0,9), üldtehnilises teaduskonnas (0,5) ja üldteoreetiliste õppeainete teaduskonnas (0,4).

Kesk- ja välisväljaannetes avaldati mullu 244 tööd (1978. — 281), mis moodustab 37,0% instituudi teadusartikleid aastases koguarvust. Siinapalstvalt esines siln elektroautomaatikateaduskond (61,8%).

TPI TOIMEKATSEDE väljandamise plaan nimetuste järgi täideti 100%. Ilmusid kõrgkoolidevaheline tarbimist ja elatustaset käsitlevate teadustööde kogumik ja 18 instituudi temaatilist kogumikku. Neis avaldati kokku 166 artiklit 223 autorilt. 79,8% artiklitest oli kirjutatud aspirantide ja kutsetaotlejate poolt. Kõrge oli see protsent keemiateaduskonnas (94,5%) ja mehaanikateaduskonnas (93,8%), madalam elektroenergeetikateaduskonnas (57,3%).

NÄITUSTEL esineti kokku 199 eksponaadiga (1978 — 129). Võtsime osa 11 välis- ja rahvusvahelisest näitusest,

Igal aastal seab enamuse tundegeist oma malevasuve plaane.

Regioonide funktsionäärid valmistuvad sõlmima lepinguid. Rühmade funktsionääridel on viimane aeg valida välja rühm, kus nad kavatsesid eestvedajateks olla. Realiikmetel algab samuti rühma valimine EÜE infotulba või mõne tuttava abil. Seejärel tuleb võtta ühendus oma tulevase komandöri ja alustada perfokaardi täitmist.

Suve kordaminek sõltub eelkõige rühmast, selle juhtidest. Aga ka majandist, kus töötatakse, ka regioonist koos kokkutulekute ja naaberrühmadega, mis moodustaks nagu väikes EÜE.

Mis kellelegi tähtsam, sõltub muidugi sellest, mida malevalt oodatakse. Regiooni kureerimine ühe kindla kõrgkooli poolt ja komplekteerimislaan on viinud selleni, et Põhja ja Tartu regioonid koosnesid möödunud aastal põhiliselt kureeriva kõrgkooli rühmadest. Tartu regioo-

21. veebruaril kaitses Siberi Elektrotehnikainstituudi spetsialiseeritud nõukogus edukalt kandidaadiväitekirja elektrisüsteemide kateedri assistent Heiki Tammoja. Kandidaaditöö teemaks oli «Koormuse optimaalne jaotamine soojuselektrijaama agregaatide vahel režiimiparameetrite juhuslikkuse arvestamisega», juhendaja dots. Eeli Tiigimägi. Kaitses töö valmistamisele aitasid palju kaasa dots. Mati Valdma nõuanded.

Väitekirja teoreetilised tulemused on rakendamist leidnud reas elektrijaamade ja energiasüsteemide režiimi analüüsimise ning optimeerimise programmides, mis on kasutusel Eesti, Tatari ja Baškiiria energiasüsteemides ning NSV Liidu ühtses energiasüsteemis.

Heiki Tammoja tegeleb elektrisüsteemide kateedris energiasüsteemide režiimi analüüsimise ja optimeerimisega.

TEADUS 79

sealhulgas Eesti NSV ekspositsioonist NSVL rahvusnäitusel Damaskuses, NSVL teaduse ja tehnika näitusest Budapestis, rahvusvahelistest messidest Plovdivis, Lelpzigis, Bratislavas, Bukarestis, Kölnis jm. Instituudi õppekasvatuse ja teadustöö propageerimisel tehti ära suur töö näituse «TPI-it rahvamajandusele» ettevalmistamisel ja läbiviimisel. Kiitva hinnangu andsid ekspositsioonile näitust külastanud EKP Keskkomitee, ENSV Ministrite Nõukogu ja ENSV MN Riikliku Plaankomitee liikmed.

NSVL Rahvamajanduse Saavutuste Näitusel võtsime osa 5 temaatilisest näitusest. Näitusel «Kõrgkooli leidurid rahvamajandusele» teenisid meie eksponaadid 5 pronksmedalit.

1979. a. esitati NSV Liidu Riikliku LEIUTISTE JA AVASTUSTE KOMITEELE 70 taotlust autoritunnistuse saamiseks (1978. — 52). Saadi 30 autoritunnistust, 43 positiivset otsust, 4 patenti ja 4 positiivset otsust patentide väljaandmiseks välismaal.

Soome firmaga «E PRIHA OY» sõlmiti prooviliitsentsileping liimivaikude DFK müümiseks.

Leulus «Tsement» andis rahvamajandusele säästu üle 2 miljoni rubla.

Tehnikakandidaat K. Kälsterile omistati Eesti NSV teenelise leiduri aunimetust.

Teadustöös osales 94% (4919) üliõpilast päevase osakonna üliõpilaste üldarvust.

Üleliidulisele konkursile esitati 29 teaduslik-tehnilist üliõpilastööd, neist autasustati medalitega 2 tööd ning NSV Liidu Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeriumi ja ÜLKNÜ Keskkomitee aukirjadega 4 tööd.

Vabariiklikest üliõpilaste teadustööde konkurssidest võtsid

TPI üliõpilased osa 297 tööga (1978. — 275). Instituudisestele konkurssidele esitati kokku 3617 tööd (1978. a. — 3074). Üliõpilaste teaduskonverentsidel esinesid meie üliõpilased 427 ettekandega.

Lepingulistest uurimistöödest võttis aruandeaastal osa 943 üliõpilast (1978. a. — 918), üliõpilastele väljamakstud töötasu moodustas 14,3% lepingute alusel väljamakstud töötasu üldsummast (1978. a. — 12,6%).

1979. aastal anti välja ühele üliõpilasele autoritunnistus, üliõpilaste osavõtul valminud nelja leiutise avaldusele saadi positiivsed otsused ühe patendi ja kolme autoritunnistuse väljaandmise kohta.

ÜLIÕPILASTE KONSTRUEERIMISBÜROOS TEHTUD lepinguliste uurimistööde maht suurenes aruandeaastal 2,7% võrra (1979. — 159,8 tuhat rubla, 1978. — 155,6 tuh. rubl.). Tööst võttis osa 343 üliõpilast. ÜKB tööde alusel kaitsiti 41 diplomit ja 125 kursuseprojekti, arvestati 59 labori-, 104 õppeuurimistööd ja tootmispraktikat 44 üliõpilasele. Aktiivsemateks osavõtjateks ÜKB tööst olid majandus-, ehitus- ja elektroautomaatikateaduskonna üliõpilased.

VÄLISMAALE KOMANDEERITI 244 inimest, neist 99 õppejõudu ja 145 üliõpilast (1978. aastal vastavalt 215, 70 ja 146). Stažeerimisel viibis 2 (5) (silin ja edaspidi sulgudes 1978. a. vastav näitaja), teaduslikul tööl 13 (13), loengutega esinesid 8 (9), konverentsidel võttis osa 45 (15), arengumaade kõrgkoolides õpetasid 6 (3) inimest, aspirantuuris õppis 1 (1), keeltekursustel viibis 1 (1), tutvumispraktikal viibis 137 (137) üliõpilast ja 23 (23) õppejõudu ning diplomiteel praktikal 2 (4) üliõpilast. 1979. aastal võttis TPI vastu 294 (226) välismaa õppejõudu ja üliõpilast.

1979. a. anti eksploatatsiooni arvu- tül CM-3 ja CM-4. Aasta lõpul saadi arvuti EC-1022.

INSTITUUDI ÕPPE- JA TEADUSLIKU TÖÖ SEADMEPARGI täiendamiseks kulutati kõigist finantseerimisallikatest kokku 1852,2 tuhat rubla (1978. a. — 1092,8 tuh. rubl.).

Instituudi poolt teadustöö materjalitehnilise baasi arendamiseks tehtud kõik kulutused ületasid 1978. a. vastavad kulutused 24,9%.

ju komplekteerimisplaangi olla koostatud seda arvestades.

Kuidas ühes või teises regioon- nis asi toimuma hakkab, sõltub juba selle tegijatest.

Tuleb lahti saada malevategi- jaid sidunud harjumusest, et oh- mis seal ikka, TRÜ-kad teevad Lõuna, tipikad Põhja regiooni, kogu aeg on see ju nii olnud.

Sellest harjumusest peavad lahti saama eelkõige staabid ja rühmategijad.

Tuleb küll sekeldamist teiste kõrgkoolidega. On meeski Tar- tust raskem kätte saada kui näiteks TPI ühikast. Kuid ühe ilusa suve nimel tasuks seda te- ha. Tipikate lohutuseks võiks öelda, et Lõuna regioonide ma- jandid on tõsiselt huvitatud rauakooli malevastest. Jääb veel loota, et tipikad on eest- vedajateks EÜE tudenglikkuse taastamisel.

Lõuna regiooni insener
PAUL SÖRMUS
EE-82

süsteemi režiimi optimeerimise valdkonda kuuluvate probleemidega 1970. a. alates, mil ta lõpetas kiitusega TPI elektri- jaamade erialal. Aastail 1972—1975 õppis ta sama kateedri juures aspirantuuris, millele järgnes töö assistendina ja üht- lasi tavatult pikk ooteaeg: Kõr- gema Atestatsioonikomisjoni re- organiseerimine tõi kaasa spet- sialiseeritud nõukogude ülelii- dulise defitsiidi.

Vastne kandidaat on pidevalt osalenud ka instituudi ühis- kondlikus elus — praegu tegut- seb ta ühingu «Teadus» sekre- tärina elektroenergeetikatead- dukonnas.

Jõudu ja edu edaspidiseks soovivad

KOLLEEGID

elektrisüsteemide kateedrist

DOONORLUS

Instituudi 1979. aasta doonor- luse plaan täideti 101,8%. Me- haanikateaduskond täitis plaani ligi 200%. Ülesande täitmise- ga tulid toime ka keemiateadus- kond, teadusliku uurimise sek- tor ja konstrueerimis-eksperi- mentaalosakond. Väärrib mär- kimist, et keemiateaduskonna doonorite hulgas oli 13 õppe- jõudu ja teenistujat.

Ühtki doonorit ei andnud ühiskonnateaduste ja üldteo- reetilise õppeainete teaduskon- nad, ehitusjaoskond, raamatu- kogu, sõjaline kateeder, raa- matupidamine ning kirjastus- trükiosakond.

Aktiivsemate doonoritena tu- leb nimetada mehaanikateadus- konna üliõpilasi Vahur Vuksi ja Tiit Kääsi, kellest esimene on andnud verd 12 ja teine 8 kor- da, majandusteaduskonna üli- õpilast Evald Saarniitu (11 korda), keemiateaduskonna üli- õpilast Kulno Kabrali (9 kor- da), elektroenergeetikateadus- konna üliõpilasi Virgo Olmetit ja Paul Parmaksoni (mõlemad 7 korda). Esiletõstmist väärivad majandusosakonna töötaja Toomas Tikerpere (9 korda), toidu- ainetehnoloogia kateedri vaneminsener Urve Loigom (8 korda) ja spordiarst Ainu Kanniste (7 korda).

Verd antakse tänava PRS algorganisatsiooni ja tervis- hoiupunkti organiseeritavatel doonorite päeval 26. märtsil ja 5. novembril kella 9.30 kuni 13.00-ni Spordihooones, Ehitajate tee nr. 4.

Verd võib anda ka vabariik- likus vereülekandajaamas Lai tn. 15 IGAL TEISIPÄEVAL JA REEDEL KELLA 9.00—11.00.

Doonorite eelregistreerimine toimub kaks nädalat enne doo- norite päeva instituudi arsti- punktis, Akadeemia tee 5.

Rektori käskkirjas avaldati doonorluse hea organiseerimise eest tänu mehaanikateaduskon- na dekaanile M. Piknerile, kee- miateaduskonna dekaanile M. Veidermale, TU sektori juhata- jale J. Tannerile, konstrueeri- mis-eksperimentaalosakonna juhatajale E. Saale, tervishoiu- punkti juhatajale H. Evertile ja PRS algorganisatsiooni esime- hele E. Simsonile. Tasuta vere- andmise eest avaldati tänu U. Loigomile, A. Kannistele, T. Tikerperlele, T. Kääsile, E. Saarniudule, K. Kabralile, V. Olmetile, P. Parmaksonile ja A. Nahkurile.

SÕBRALIKU PERENA

18. veebruaril toimus kohvik- klubis «Piko» ehitusteaduskon- na õpperühmadevahelise mälu- mängu I voor. Kaks aastat ta- gasi algatatu üritus on saan- nud toredaks traditsiooniks. Esikoha pärast asusid hinge va- lama 36 võistkonda, energilis- test rebastest kogenud diplo- mandideni. Tahtmine üksteiselt mõõtu võtta oli nii suur, et ise- gi kohvik-klubi remont ei saan- nud takistuseks. Küsimustik püüdis hõlmata võimalikult roh- kem eluvaldkondi, I voor oli omamoodi intelligentikontrol- liks. Suhteliselt paremini vasta- sidki vanemate kursuste tuden- gid (EE-61, EE-62, EE-82, EO-101), aga ka nooremad, ül- latajatena EE-23, ET-21. Lohu- tuseks konkurentsist väljakuk- kunuile olgu teadmine, et ükski võistkond pole esimest kohta võitnud kohe esimesel osavõtu- aastal.

Võistlus oli kohati väga tuli- ne ja põhjustas vaidlusi võist- lejate ja žürii vahel. Üldiselt jäi žürii võistkondade teadmiste- ga rahule, õigete vastuste protsent oli ligikaudu 55. (18 küsimuse-vastuse eest 20—25 punkti). Keskmiselt neljale kü- simusele igas mängus teadis vastust vaid žürii. Võistlust esi- koha pärast jätkavad 24 võist- konda. II voor on «Evas» märtsi alguses. Finaali jõuavad vaid 6 paremat. Järg 4. lk.

VÄIKE EÜE

nis oli vaid 3 TPI rühma, Põhjas oli TRÜ omi veelgi vähem.

Et rühma on kergem komplek- teerida kureeritavas piirkonnas, koosnevad rühmad ühe kooli tundegeist. Aga see pole ju enam EÜE, vaid sulaselge TPI üli- õpilaste ehitusmalev (analoogili- selt ka TRÜ oma). Eks seda ühe- külgsust näitas eriti selgelt Põh- ja kokkutulekutaidlus, kus taideldi tipilikult ja ainult tipi- kale.

Ei kannata ainult taidlus. Kõrgkoolide aktiivse suhtlemise vorm EÜE kaudu kaotab täiesti oma mõtte.

Uhes regioonis peaksid olema esindatud vabariigi kõik 6 kõrg- kooli, et TPI, TRÜ, EPA, TPedI, TRK ja ERKI poolt kureeritavad rühmad oleks jagatud ära kõi- kide regioonide vahel. Võiks

HEIKI TAMMOJA

tehnikakandidaadiks

KOLLEEGID

elektrisüsteemide kateedrist

PUTORANAST, MITTE AINULT JUGADEST

Elektronarvutite kateedri aspirant **MARI PLAKK**

NINA kleepub vastu illuminaatorit, kui lennukitiibade all kaovad viimased järvesilmad ning vaatevälja jäävad jagama ainult tuules koolduv kõrge tundrarohi ja erksinine taevas. Piiritu lageduse ja avaruse loodud põhjamaatunne on kui tervitus, pannes hetkeks unustama laiade ningavate, kuid roheluseta ning gaasidest paksu õhuga nikli-, koobalti- ja vasekaevanduste linna lähedust.

Oleme kohal! Kõik viis meehinge ja allakirjutatu Norilski lennujaama tuulises leitakus, süsta- ja kotihunnikule lisaks põnevus avastada meie matkajate jaoks veel nii vähekuulud paikkonda.

Kõigepealt aga vajame transporti, et jõuda Lama järve lõppu. Välja aitab veetee, piirkonna liiklusmagistraal. Vahva on vaadata, kuidas reedeõhtune jõgi lausa kubiseb mootorpaatidega: mõni kihutab ühe, mõni kahe mootoriga; sõidavad paarikesed ja perekonnad, sekka liikumas ka mõni ettevõttele kuuluv soliidsem alus, viimase võimaluseni rahvast täis tuubitud ja kohati — valitseva põua tõttu — kriitiliselt suure süvisega. Siis haarab vanamees reelingu ääres lati ja hõikab laevajuhile veesentimeetreid, kuni neist jälle meetrid saama hakkavad. Sõidame õõ läbi — põhjamaa lähikesel suvel polevat magamine kombeks, päikegi kaob ainult viivuks silmapiiri madalate mägede taha. Koos-päikesetõusuga kõrgenevad ka kaldad. Varsti avaneb pilgule platoo — mägede pildidelt tuttav iseloomulik panorama. Nagu oleks hulk madalalt äraldatud tüvipüramiide lükitud tihedalt kõrvuti: ühekõrgustena moodustavad nad ühtlase, järskude jõeorvudega liigendatud tasandi. Pajuvõsa järve laskuvaltel püramiidikülgedel küünib napilt pooleni, edasi kõrgub paljas rusukalle. Ning kusagil seal, kus kummagi järvekalda massiivid ühinevad poolringiks, on peidus meie jõesuue. Viimased viiped kaater eemaldub. Päevane leitak on märkamatu asendunud õhtujahedusega, kinnitades, et aeg on teele asuda. Nüüd juba omal jõul.

KIVID, kivid, kivid. Nii kaugetele, kui silm ulatub. Pisemaid suuremaid, päris rahnumõttimes. Kollakaist-pruunikaist-roostekarvalistest sambliku-plekkidest kirju, laiub see teravaseraline kaos kord rusukaldekste tõustes, kord õist taevast peegeldavale pastellrohelisele järvesilmale ruumi tehes, kord järuservalisena kosele lange-

misvabadust pakkudes. 'Oleme platool, ligi pooleteist kilomeetri kõrgusel. Selles staatilises, aastatuhandeid muutumatult seisnud maastikupildis pole ühtki märki elust, liikumisest; suurusmastaapide puudumine hävitab kaugusetaju. Nagu polekski teogu reaalse ruumi ja ajaga, nagu oleks madala heleda öötaeva ja lõpmatu kivivälja vahele kahtnevad kaaslasedki pärit hoopis teisest, sinisega sobimatust reaalsusest. Tajud momendiks sõnuleletamatut ääretust, tühjust, kaduvust... Ning ühe vaevalt tabatud tunnetushetke võrra rikkamana astud jälle edasi. Matkasaabas ei leia püstistelt kivinukkidel korralikku tuge, pillk vaeb järgmist sammu, üksik sääsk ümber pea pirisevast pilvest leiab läbi võrgusilma tee kaitsemaski. Turnid mööda järjekordset rusukallet ning muigad mõttes oma eelmiste päevade jõesängikividel hellitatud unistuste üle laudsiledast, kivide küürist päästvast platoost. Siin ta siis on, täies elusuures, ja isegi kui täna jõeni jõuame, kordub sama tee ka homme, pealegi topeltkuul: tulla ja jälle minna, siis juba süstapampudega. Nagu ikka. Aga see on homme, täna ahmid ümbrust veel esmakäija silmadega... Stopp! Kummardud, pihku jääb läikima läbipaistev kivikild. Hindamatu varandus?! Spetsialiste meie hulgas ei leidu, kiri aga lubab siin kalliskive igat sorti, ja nii rändabki habras tükike õnneliku leidja taskusse. Näe, samm edasi teine! Nüüd tekib juba heitlus miljonäriunistuste ja kotikandmise optimaalse viisi vahel: kummarduda või mitte? Impulsiivselt jääb peale kord üks, kord teine pool. Üks väärus on neil killukestel kindlasti: nii saab paratamatu nina ette vahimine hoopis sügavamalt: mis siis sellestki, kui enamus leide taskuaugu kaudu varsti jälle platoo kivihulga kaunistuseks pudenevad.

KARU! Mis, see müttakas seal mäekülje all? Kuule, vist ongi. Tundrarohi helendab hommikupäikeses. Jõest, mille poole viis ööd trügitud, on hetk tagasi saanud minimõõtmeline reaalsus. Jalad ei püsi enam püsti ja seal, kilomeetri ja paari lauslageda platootundra taga, kohmitseb tõesti üks müttakas. Kaamera hakkab hasartsealt surisema, kuid kaugus jääb kauguseks, pinguta silmi või filmimasinat. Kakaopoti all täpselt mõõdetud suuruses pilpalõke juba susised, kui avastame lemminguid urgitseva oti uuesti, nüüd juba ringiveerandiku eemal varasemast. Kiiret pole tal põrmugi. Kuid lõpuks ulatub meie lõkkesuits vist ka temani. Loomale tuleb äkki elu sisse: nagu keravalk kribib

TAIDLUS-KONKURSS 80

- * Toimub 11.—18. märtsini.
- * Tudeng, tule ise ja võta kaasa sõbradki, et võiks uusi andeid avastada. Tule laulu või tantsuga, pilimängu või show'-ga — kõigea, mis mahub mõiste alla TAIDLUS ja annab ISE TEGEMISE RÕOMU.
- * Parimate esinejate lõppkonserdil 4. aprillil Taidlejate Majas ootavad laureaate mälestusemed ja meeldiv õhtupoolik.
- * Nagu ikka, konkureerivad omavahel esmakursuslased, seda «Evas» 11.—13. märtsini. Vanemad kolleegid astuvad võistlustulle aulas 17. ja 18. märtsil.
- * Aega on esinemiseks 20—30 minutit.
- * Osavõtja ankeedi saad teaduskonna kultuurorganisatorilt või üliõpilasklubist. Tagastada tuleb see hiljemalt 5. märtsiks. Selgitusi saab klubist, 4-105, tel. 536-367.
- * Heatahtlikult meelestatud züriisse kuuluvad teaduskondade a/ü büroode esindajad ja kultuuriorganisatorid, komsomolibüroode sekretärid ja üliõpilasklubi esindajad.
- * Premeeritakse mitut moodi, kõige kättesaadavam peaks olema prii pääse üliõpilasklubi üritustele kevadsemestril.
- * Jälgi reklaami!
- * Ära unusta, et julge pealehakkamine on vähemalt pool võitu!

FOTOHETK • FOTOHETK

«Põngerjas.» (Pildistatud 1979. a. Harku rannas). Autor: JAAK VEIDERMA (MM-410).

NB! Viienda hoone esimesel korrusel on väljas Jaak Veiderma minifotonäitus. Ohtuse teaduskonna mehaanikatudeng on rahvafotostuudio «Tallinna Fotoklubi» (TFK) liige, pildistab päevase inseneritöö järele ja kõrvalt, uus näitus mõtteis ja soovides, osalt ka filmilintidel. Vaatajaile aga mõnusat osasaamist Jaak Veiderma tabatud hetkedest!

teine mäeküljest üles ja juba ongi kadunud. Eks tal ole üldiselt hea rahulik, ei siia inimest naljalt juhtu. Kui just mitte hõlpsat karunahka ikkav püssikandja «koperdisega». See aga oleks ka lõpp: kuhu sa hing siin lagedal lähed? Ei puud, ei pöösast, ning ega kiirusegagi tehnikat vastu saa...

Loomi kohtab siin, Putoranas, lausa igal sammul. Päriselt esimene karuelamuski sündis juba paari käigutunni järel. Tõsi küll, ühepooliselt. Aga näiteks hundid. Kaht noort hallivatimeest õnnestus metsarügas isegi pikemat aega uudistada — siis, kui koos teiste «pootsmanitega», täismõõdus kotid seljas, mitmendat päeva kusagil vahvate kivikärestikega, kuid napilt ühemehesõitu lubava Honnamakiti jõe lähikonnas loomaradu tampisime. Kaks vana hunti aga sõrkisid viimasel sõidupäeval piki laisa, laia ja madala Heta kallast, saba jalge vahel, üle küllalast toidulauast rammetud.

Sellest toidulauast, põtradest, peab eraldi rääkima. Esimesed neist ilmusid jõe kolm päeva enne matka lõppu õhuhämaras. Algul ei tähtnud hästi silmi uskuda, kui loomad käratult võsast väljusid, hetkeks seisatama kuulutama jäid ja siis nagu ujuvad pöösassaared kurssi teisele kaldale võtsid. Hiljem, järgmistel päevadel, tekkis neid saarekesi lausa ridamisi. Ujuvast pödrast paistab ainult nina ja

madal seljatriip ja selle kohal kõrguvad võimsad haralised sarved. On neid paar tükki koos, siis justnagu pöösad, võta või jätta. Kuid need «pöösad» on head ujumad: nende edumaa täislastis «Saluudiga» juba naljalt tasa ei tee. Miks nad aga valimatult ka kõige laiemast kohast üle jõe trügima hakkavad, sai meile selgeks hiljem, kopteriga Volotšankast Norilskisse lennates. Tundraaastikus valitsevad sõbralikult kõrvuti vesi ja maa ja soo — raske öelda, mida on rohkem. Nii lähedalt pöösrad oma sügisel põhjast löuna nasse kulgeval rännuteel silmejoonelt otse, mööda aegade jookul sul sissetrambitud, üksteisega (Järg 4. lk.)

VEEBRUAR

VEEBRUAR

Täna on kahekümne üheksas — veebruari viimane. Kalendrikoostajad paistavad spordilembene rahvas olevat: pavid taliolümpiakuule läspäeva. Kuid juba nüüd, talveharjal, tunneme suvisel olümpia lähene mist. Alustasime uut semestrit ju tavallisest varem ning lõpetame veelgi varem. Sprinterlik semester nõuab kuldsel reegli — teha õigeid asju õigel ajal — täpset täitmist.

Oli vastlapäev suuskade, kelkuae, kukkumiste, neresupi ja kuklitega.

23. veebruar — relvajõudude pidupäev. Austati veterane, praegusi ning ka tulevase armeelasi. Päev, mida püütakse meestepäevana tähistada: isegi müdijased tunnevad muret, kuidas «oma meestele» üllatust teha.

Kuu tähtsündmus meie maal — lüduvabarukide illemnõukogude ja kohalike nõukogude valimised. Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuks valiti instituudi rektor akadeemik Boris Tamm, Tallinna linnanõukogu saadikuteks professor Vladimir Koslov ja üliõpilane Merike Linnamägi, rajooninõukogu koosseisu professor Hugo Tiismus ning ehitustudeng Tatjana Novikova.

* * *

Raadiomajast mööda, telemajast mööda — ministereeriumide maja. Siin on diplomieelsel praktikal mitukümmend tipikat. Vasaku tiiva — tõsi, algul tundub see hoopis paremana — neljandal-viendal korrusel

asuo Lina- ja Piimatööstuse Ministeerium, kus praktikateadmisi saavad kolm tulevast ökonomisti-planeeerijat.

Ministeeriumile allub 6 liha- ja 9 piimakombinaati, tootmiskoondis Saaremaal ja külhhoone Tallinnas. Ettevõtteis töötajaid kokku 12600 ringis. Viimastel aastatel on töötatud keerukates tingimustes, mille mõistmine põhjendamatu kriitikatki toonud. Tutvumine aruandluse ja plaanindusega, käigud kombinatidesse aitavad aga selgemini hinnata saavutatut ning mõista probleeme.

Hea suhtlemis-, kuulamis- ja veenmisoskus on vajalik kõigile, kel tuleb oma töös inimestega tegelda, eriti aga kollektiivi juhile. Kuulad töö- ja palgaosakonna juhataja Helju Mägisto vestlust turris mehega, kes pole rahul töö, tasu ega ülemustega. Rohkem räägib küll mees, kelle mõned mõttekäigud üsnagi kummalsed. Tunni aja pärast läheb ta märksa leplikumana minema. Mõtted, kas ise suudaksid sama kannatlikult kuulata ja selgitada. Ega vist. Kuid praktilisi oskusi omandatakse ikka igapäevases töös. Ja vaevalt on paremat eeskuju kui juhendaja, kel TPI diplomile lisaks psühholoogi oma ning psühholoogia õpetamise mitmeaastased kogemused.

Praktikal näeb tehnikakõrgkooli majandustudeng esmakordselt töötavat elektronarvutit... Ehk annab stuudiumi vältel ses osas midagi ümber korraldada? Igati tulus ja kordalainud praktika.

* * *
«Vabandan, et segan. Sa vist õpid?» — «Ei õpi.»
«Miks sa ei õpi?» — «Kas teed juba diplomitööd?»
«Veel ei tee.» — «Miks sa siis ei tee?»

See kahekõne on pärit nädala eest, kui haripunkti olid Lake Placidi talimängud. Arevõnevad hetked: pingutused, meetrid, sekundid, sekundisajandikud, väravad, punktid, medalisära, kaotuskibedus, osavõturõõm. Pea igauks, kes mitmel aastal pole suuskadele saanud, muutub televiisori ees istudes vähemalt rahvasportlaseks-statistikuks. Kaks neidu, kes pärast varahommikust hokilahingut oma rühma esimesel loengul esindasid, said märkuse vähesel spordihuvil pärast.

Nii oli nädal tagasi. Veebruar on lõppemas ja diplomandide eeldatava lõpetamiseni kolm kuud. Ees diplomitöö, tööstuse planeerijail veel poliitökonoomia riigieksam. Diplomitööks juba mõtted varuks, suured ponnistused aga alles ees.

* * *

Väljas veel veebruar. Üks igatalvine külmaperiood on möödas. Kuu keskpaiga sula pani katuseräädad tilkuma, vihmaveetorud jooksmas, Alutaguse karud koos teist külge keerama ja kõrred lund vihkama. Mingi lind on männi võras laulma hakanud. On tihane.

Diplomand PRIIT KASEPALU

PUTORANAST, MITTE «KAPA» AASTA- AINULT JUGADEST KOOSOLEKULT

Algus 3. lk.

põimuvaid ja hargnevaid rännuradu. Nad vist ei tea, et paari päeva pärast tulevad inimesed, et paarkümmend tuhat neist on määratud Norilski lihavajaduse katteks ja et lisaks rändab neid Volotšanka igikeltsa sisse rajatud hoidlatesse — kõõrebaste ja loendamatu koerte ja nganassaaside-dolgaanide endi talviseks põhitoiduseks. Kuid nii on see Põhjas alati olnud. Ei ole meilegi patust päris puhtad, sest ämbritäite kaupa vitsutatud, kuigi püssi abita hangitud põdraliha moodustas nii mitmeigi söögikorra ainutoiduse.

RÄÄKIMATA jäi paljust. Ka võib-olla kõige elamuslikumast sel matkal: jugadest. Kuid kuidas kirjeldada jõe koondumist püstloodsete seintega basaltorussesse, tema mõrget langemist 12 meetri sügavusel pulbitsevasse ja keevasse vahtu, uskumatut vee jõudu, võimsust ja ilu vihmamärjas kanjonis, mille servalt kõrguvad sombuski punased mäeküljed? Jäägu see parem tegemata. Aga paberile jõudmata on see kindlalt mälu nagu palju muudki selle matkaga seotut. Nagu Põhja seletamatu külgetõmbejõudki, mis sunnib ehk korralduste ettevalmistuste ajal jälle kätte võtma mõne polaarjoonetaguse kaardilehe.

SÕBRALIKU PERENA

Algus 2. lk.

Tähelepanu, kõikide teaduskondade mälumängurid! TPI komsomollikomiteel on tulnud tore algatus taas maha pidada teaduskondadevahelised mälumängud, et välja selgitada parim teaduskond. Kuna E-teaduskonnal on selliste võistluste organiseerimises kõige rohkem kogemusi, siis oleme lahkelt nõus korraldama teaduskondadevahelist mälumängu järgmisel semestril. Kõikidel teaduskondadel on aga viimane aeg välja selgitada oma parimad, et peale olümpiamänge kohe alustada.

TOOMAS RIHVK
EE-42

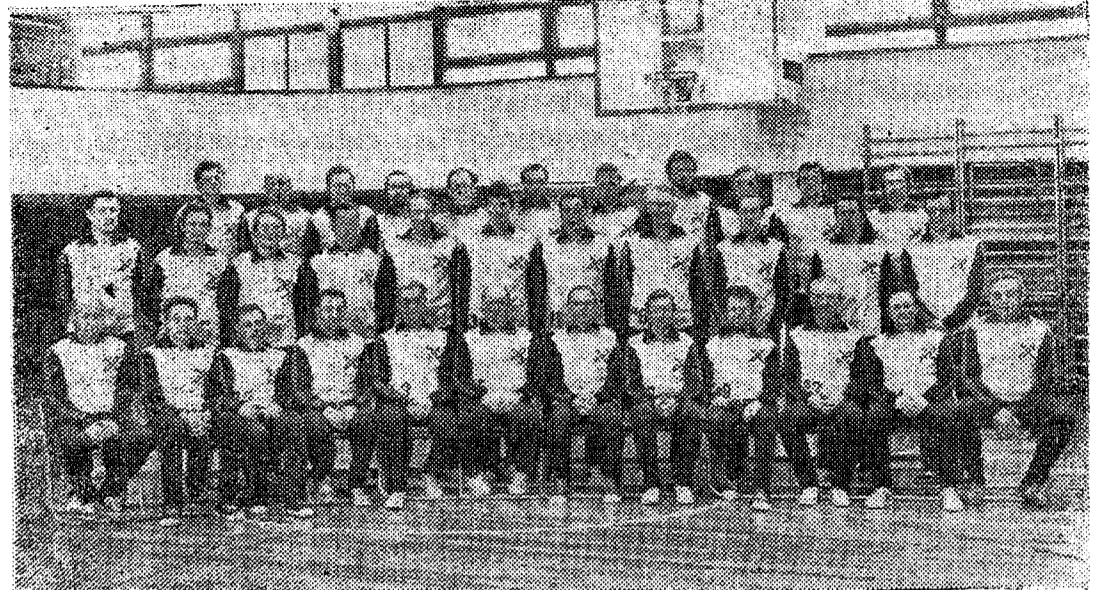
Vastavalt ammusele traditsioonile (õppejõudude korvpallimeeskond «Kapa» eksisteerib juba 1951. aastast) peeti aasta-koosolek, kus kuulati asjaajaja aruannet ja vaeti 1979. a. tegevust. Aasta jooksul oli 52 üritust, sija kuuluvad ka ametlikud võistlused: ENSV karikavõistlused, VSÜ «Kalev» k/c võistlused, sõpruskohtumised jne. Vastased olid tugevad — kolleegid Moskvast (Baumani-nim. KTTK), Riias (RPI), Kaunasest (KPI), Tartust (TRÜ, EPA), kes ei võimaldanud seekord «Kapele» positiivset võitluse-kaotuste bilanssi. Võideti 10, kaotati 11, kuid korvide vahel jäi «Kapa» kasuks 1227:1176 (+51). Eelmisel aastal oli võite 17, kaotusi 4!

«Kapa» üritustest võtsid kõige aktiivsemalt osa dots. A. Krevald (47 korda), dots. O. Tapupere (43), v.-ins. R. Kaarepere (41), asp. Ulo Tartu (40).

Õhtu nädal tagasi on seda väärt, et tal pikemalt peatuda. Lauluklubi algatusel sai «Evas» teoks üritus, kus avalikkuse ette astusid omad ja külalised. Sel veebruariohtul oli tipikatel külas tuntud-teatud ja lugupeetud «Aprilliklubi». Ette ja üles astusid ka kolm meie oma (väike)kollektiivi: seni lauluklubi nime all esinenud ansambel (edaspidi lühiduse mõttes PB — Pert Bänd —, autori lühendus), värskest ühise nime alla saanud «Viisis» ja verivärske kvartett.

Pepsilaua ääres koostati edetabel, kus hinnati 21 pala, väljapoole edetabelit jäid «Aprilliklubi» lood, kellest kui külalistest ma vaiksiks.

Niisils. Ansambel «Viisis». Neilt jõudis kuulajaini üheksa laulu, millest õnnestunumateks võib lugeda mitteomaloomingulisi «Ohio kallastel» ja «Caroline». Ansambli puudused: saate liigne jõulisus, solistide ja kogu kvarteti hääle «väiksus», nõrkus, ka muudab kahe rütmikitarri kasutamine huvitavate leidude ja solistide kuulmise peaaegu võimatuks. Tausta püüti suupilli ja plokkföödigiga huvitavamaks teha, kuid see ei vabanda olukorda, milles kahte naisolisti (kes nad ju tegelikult olema peaksid) oli peamiselt statistidena kasutatud. Ansambli oleks hädavajalik ka bass või madalam bariton. Nende omaloomingulistest lugudest parim oli «Lootust peab pälvima». Ansambli sooviks edaspidi tugevat tuult kopsudesse ja pärituult, mis neid tõsisema ja klassikalisema country poole liikkaks, sest see palstab olevat nende töötatud marjamaa.

▲ «Kapa» 20. veebruaril 1980. a. Uuteks liikmekandidaatideks võeti Valdo Jaaniso ja Riho Oras. Nüüd on «Kapas» 40 tegevliiget. Treeningud toimuvad üheaegselt kahel väljakul, mõnikord ka kolmel.
«Kapa» 1979. aasta populaarseimaks mängijaks valiti

nr. va 44, rektor Boris Tamm, kes on meeskonna liige juba 1954. aastast. Merelaevanduse ja purjesportialase võitriini võitis võistkond «Santa Maria», kuhu kuulusid «Kapa» nr. 40 (K. Hääl), nr. 25 (R. Mägi) ja nr. 48 (J. Võrk). 1980. aastaks

kavandati võistlussõit Tbilisi, samuti kohtumised Kaunase ja Riia kolleegidega. Loomulikult peab «Kapa» ka ühe kohtumise abiturientidega.

«Kapa» asjaajaja
HARRI ERM

KOLM TUNDI LAULU JA KITARRIGA

PB-d tunneb kahtlemata juba suur hulk meie maha rahvast. Praeguses koosseisus on mängitud juupike üle aasta ja tulemusi võisime nautida kümnes laulus, mis ansambli senist taidlusteed tutvustasid. PB on suure tänu võlgu soolokitarristile ja Art-sile (mitte «Propellerist»), kes on palju aidanud repertuaari rikastada. Parimateks lugudeks «Neiu Anettele mälestuseks», «Tip-Top», «Lahkumislaul» ja varasem «Libahunt». Laululisest küljest oli esitus hea, veelgi paremaks oleks läinud «Tip-Top», kui solisti häält olnuks rohkem kuulda.

Saatepillide ja klassikalise kitarrimängu elementide ühendamine country ja country and westerni kaasaegsete voolude võtetega, samuti suupilli ja mandoliini kasutamine neile mitte ette nähtud hääle tegemiseks muudavad saate paindlikuks ja huvitavaks. Sooviks kuulda rohkem ansambli laulu ja et edaspidi jätkataks elus lõbusamate seikade-probleemide-käsitluste otsimist ja leidmist. Unustada ei või aga ka tervendavat kriitikapart...

Õhtu ülaluseks oli instrumentaal-vokaal (duo ja) kvartett. Esitusel omaloomingulised palad «Sind surmani» ja «Lund sajab». Ansambli vanuseks oli kolm päeva, laul-aga kõlas siiski toredalt (kui mitte arvesta-

da kokkumängu kohati päris karjuvat logisemist). Oli tunda Rannapi-aegse «Ruja» hõngu. Loodame, et kohtumine selle noore, kuid juba huvitava kollektiiviga ei jää viimaseks.

*

Ürituse võib üldjoontes korraldajaks lugeda. Mis aga puutub selle läbiviimise-juhtimise... siis edaspidi võiks «ürida» õhtujuhi mõnest vanemast klubist (inter-, teatri-, RSK). See aitaks esialgu kindlasti!

Edetabel kujunes kuulajate arvates välja selline.

I—II «Neiu Anettele mälestuseks» (PB, sõnad U. Aron, muusika A. Hirvesaar).

«Libahunt» (PB, sõnad A. Alavainu, muusika A. Antsmäe).

III «Sajab lund» (kvartett, sõnad K. Saare, muusika E. ja T. Pajupuu).

Noorte talentide laiemaks tutvustamiseks avaldame siinkohal osa nende ankeetandmetest:

«VIISIS». Leili Luukas KU-61, Tiia Rinken KA-61, Ivar Martin KA-61, Andres Triikkel KA-61, Mart Unt MM-61.

PB. Astrid Antsmäe, Li lõpetanud, Arvo Hirvesaar LE-82, Raigo Pert AA-101, Aivar Oja.

KVARTETT koosseisus Rein Koort KM-41, Enn Pajupuu KO-41, Tõnis Pajupuu (Muusikakeskkool), Kaido Suss (MKK).

AGU SAVILA
TM-61

VARIA

* Huvitava katse tegid Columbia piirkonna (USA) poliitiseivõimud. Suurte kaubamajade müügisalaalidesse pandi tööle endised pikanõpumehead. Uue katse tulemused on head, sest uutel töötajatel on sulide nipid hästi teada ja seetõttu on varguste hulk kahanenud peaaegu nullini.

* Itaalia noorimaks vanaemaks sai 28-aastane Messina (Sitsiilia) elanik Angela Sorrentino. Tema 14-aastane tütar põgenes kodunt koos sõbraga; kui põgenikud tagasi tulid, oli neid juba kolm. Praegu taotleb tütar abiellumisluba. On huvitav, et ka tema ema tegi 14-aastaselt läbi sama seikluse ja on seni ajani oma mehele heaks kaasaaks.

* Ameeriklane R. Phil pani ajalehte «New York Post» kuulutuse, et tahab kellegi Edithinimelise naisterahva juurde tagasi pöörduda, keda ta väga igatseb ja armastab. Selline suur üleleheküljekuulutus maksab selles lehes aga 3600 dollarit. Kuulutusele vastas 42 Edithit. Kõik nad olid nõus lohutama meest, kes võib sentimentaalse kuulutuse eest välja anda 3600 dollarit...

* Türgi ajakirjanduses ilmus teade 65-aastasest mehest, kes juba 35 aastat ei räägi oma abikaasaga. Siis läks ta naisega rüü ja sellest ajast saadik enam ei räägi. Naisega elab ta siiski koos. Süüa teevad nad eraldi, kuid nõima asuvad siiski koos. Kui neil aga on vaja teineteisele midagi öelda, siis kirjutatakse soov paberile ja ulatatakse kaasa.

KÕIK PAHUPIDI!

▲ Kõik pahupidi! Just selline pilt avanes mitmeski toas komsomollikomitee liikmeile, kes meie ühiselamuisse reidi tegid. Kes tunneb, et ta kaine peaga pildist aru ei saa, keeraku leht teistpidi ette.

Kui kaua veel loeme moraali korra hädavajalikkusest ja korralageduse häbiväärsusest, selt-simehed täiskasvanud ühiselamuelanikud?

Sven Aberti fotod.

Avaldame kaastunnet Kalev Virkusele pisitütar **KADRI** surma puhul. Raadiotehnika kateeder.

Mälestame kallist rühma-kaaslast **TIIT SIRELIT** 5. X 1958 — 18. II 1980 ja avaldame kaastunnet omastele. TR-61 ja rühma juhendaja

Mälestame sügavas leinas komandör **TIIT SIRELIT**. EÜE-79 Aruküla rühm.

«TALLINNA POLYTEHNIK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 44/46. Бюро издательства, редакция, комитет ЛОМО и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Южислуж», Ленин, 40/42.
Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. korrus, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакции: 200026 Tallinn, Эмгеланте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537 261.

MB-02733
Tell. nr. 868
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. Hawak